కథా నిలయం
4661
శ్రీకాకుళం

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక - సెప్టెంబర్ 23-30, 1963

కొన్ని దశాబ్దాల క్రితం స్టంటు సినిమాలంటూ వేరే ఉండేవి. ఇప్పుడు స్టంటు రాజకీయాలకూ, విద్యారంగానికీ కూడా పాకడంతో సినిమాలే స్టంటుగా మారాయి. ఇది వసుంధర తొలికథ.

స్టంటు సినిమా కథ

ఇది సినిమా కథ కావడం మూలాన పాఠకులకు నా విన్నపమేమంటే - ముగింపు చెప్పొద్దని. ఇలా అన్నందుకు నేను బి.ఆర్. చోప్రాకు కానీ, బీరేన్ నాగుకు కానీ ఏదో అవుతానని దురభిప్రాయం లోపడక తెలుగు వ్యక్తిగా గుర్తించమని కూడా నా మనవి... ఇంతకీ కథా ప్రారంభం బెట్టిదనిన...

"గురూ - ప్రమాదం" శంకర్రావు ఆయాసంతో రొప్పుకుంటూ వచ్చి కుర్చీలో చతికిలబడిపోయాడు. ఎప్పుడెప్పుడా అని ఎదురుచూస్తున్న నల్లి టకీమని అతని శరీరంమీద చురకవేసింది.

"ప్రమాదమంటూ వచ్చి - ఆ కుర్చీలో కూర్చుని మరింత ప్రమాదం తెచ్చుకుంటా వేం?" అన్నాడు గోపాలం, లేచి కుర్చీలో నల్లి కోసం వెదుకుతూన్న శంకర్రావుని చూసి.

"దీనికేంలే గురూ - ఇప్పుడింతకంటే పెద్ద ప్రమాదమొచ్చింది. విశ్వనాథం గోడ ఎక్కి దూకుతున్నాడు. పిచ్చెక్కిందో ఏమో తెలీదు. నిచ్చెనేసుకుని గోడెక్కడం - అలాగా ఒక్కసారి ఉరకడం...... పలకరిస్తే అన్నాడూ-" శంకర్రావు ఒక్క నిముషం ఒగుర్పుతో ఆగేడు.

"ఏమన్నాడు?" గోపాలం చిత్రంగా చూస్తూ అడిగాడు.

"ఉండవోయ్ - అప్పుడే కంగారు పడతావు. ఇంకాస్సేపు ప్రాక్టీసు చేశాక - ఇంటిమీంచి దూకుతాను అన్నాడు. ఇంటి మీంచి దూకితే ఇంకేమన్నా ఉందా?"

"చిత్రంగా ఉందే" గోపాలం ఓసారి ఆశ్చర్యపోయాడు.

"ఒరేయ్ అన్నయ్యా- ఈ కవరు నిన్న సాయంత్రం వచ్చిందిరా" చెల్లెలో ఉత్తరం గోపాలం చేతికిచ్చి వెళ్ళిపోయింది.

గోపాలం కవరందుకున్నాడు. అది ఎక్స్‌ప్రెస్ డెలివరీలో వచ్చిన కవరు. కవరుమీద

దస్తూరీ ముత్యాలకోవలా ఉంది. గోపాలం త్వరగా - జాగ్రత్తగా ఆ కవరు తెరిచి, ఉత్తరం బైటకు తీశాడు. నీలంరంగు కాగితం మీద ఎర్రసిరాతో అందంగా రాయబడిన ఉత్తరం అది. గోపాలం చదువుకోవడం ప్రారంభించాడు.

ఇతరుల ఉత్తరాలు చదవడం చాలా తప్పని బాగా తెలిసిన వాళ్ళలో శంకర్రా వొకడు. అయినా అతను ఇతరుల ఉత్తరాలు చదువుతూనే ఉంటాడు. కానీ - ఈ వేళ అతనెందుకో ఆ ఉత్తరం కేసి కన్నెత్తయినా చూడలేదు. అదే మంచిదయింది. లేకపోతే ఇద్దరూ మూర్ఛపోయి ఉండేవారు.

ఉత్తరం సగంలో ఉండగానే గోపాలం కళ్ళు తేలవేయడం ప్రారంభించి - ఉత్తరం పూర్తయేదాకా ఆగి - "నే మూర్ఛపోతున్నారోయ్" అని చెప్పి మూర్ఛపోయాడు.

హఠాత్తుగా సంభవించిన అనుకోని ఈ ప్రమాదానికి శంకర్రావు నిశ్చేష్టుడై, "మరో ప్రమాదం" అనుకున్నాడు.

ఎవరూ తన్ని మూర్ఛ తీర్చకపోయేసరికి - విసుగెత్తి గోపాలం తనంతట తనే లేచి "ఇది నిజమేనంటావా?" అన్నాడు.

"ఏది - నువ్వు మూర్ఛపోవడమా - నిజం కాకపోవచ్చు".

"ఛా - అది కాదురా - ఈ ఉత్తరంలోని విషయం"

"ఏదీ చూడనీ"- శంకర్రావుత్తరం చూసి - "ఓరి నీ - ఇదా - బ్రహ్మంగాడు రాశాడ్రా. ఇందులో అంత మూర్ఛపోవలసిన విషయాలేం రాస్తాడు"

"పూర్తిగా చదివి ఏడ్వవోయ్" గోపాలం ఏడ్పుమొహం పెట్టాడు. శంకర్రావు గడగడా ఉత్తరాన్ని చదివేశాడు. గోపాలం అతనికేసే పరీక్షగా చూస్తున్నాడు. ఉత్తరం పూర్తి చేస్తూనే శంకర్రావు విరుచుకుని పడిపోయాడు. పడగానే తగిలిన దెబ్బలకు వెంటనే మూర్ఛ తేరాడు.

"కంగ్రాట్యులేషన్సురా - మ్యూజిక్ డైరెక్టరూ!" అన్నాడు శంకర్రావు.

గోపాలం ముఖం ఇంతింతై, అంతంతై కోనేటి చాంతాడంతైంది. "అయితే అందులోని విషయాలు నిజమేనంటావురా-"

"నిజమా అని మెల్లిగా అడుగుతున్నావా - పచ్చి నిజం. అందులోనూ బ్రహ్మం గాడు రాశాడంటే ఇంకా సందేహమేముందీ - పద పద - ముందీ విషయాన్ని మన మిత్రులందరికీ చెప్పి ఓ పార్టీ ఏర్పాటు చేయించాలి. అంతకంటే ముందు నువ్వు నాకో పార్టీ చెయ్యాలి".

గోపాలం డ్రస్సైనా మార్చుకోకుండా శంకర్రావు ననుసరించాడు...

తలుపుమీద టకటకమని శబ్దం వినిపించింది.

"ఎవరది?" ప్రకాశం గర్జించాడు. మంచి సమయంలో డిస్టర్బెన్స్. తలుపు తీసేసరికి గోపాలమూ, శంకర్రావూను.

"మీరుట్రా - రండి - రండి - ఎవరో అనుకున్నా".

గోపాలం ప్రకాశాన్ని పరీక్షగా చూశాడు. క్రాపింగ్ చెదిరిపోయింది. షరాయి,

లాల్చీ వేసుకున్నాడు. బల్లనిండా తెల్ల కాగితాలు.

"ఏమిటీ - కవిత్వం రాస్తున్నావా?" గోపాలం విషయాన్ని గ్రహించేశాడు.

ప్రకాశం భావయుక్తంగా చిరునవ్వు నవ్వి "అవున్రా" అన్నాడు.

గోపాలం టేబుల్ దగ్గరకెళ్ళి చూశాడు. దానిమీద సగం రాయబడిన గేయం ఒకటుంది.

విహంగాలతో కలిసి ఎగిరి పోదమా
కురంగాలతో కలిసి పరుగు లెడుదమా
తరంగాల సంగీతము నాలకించుదమా
అంతరంగా లానందాబ్ధి నోలలాడగా...

అనుకోకుండానే గోపాలం రాగయుక్తంగా పాడేశాడు.

"గురూ- నీ ట్యూను అద్భుతం!" అవకాశం రాగానే శంకర్రావు గోపాలాన్ని పొగిడేశాడు. పొంగిపోయిన గోపాలం - "గేయం బాగుందిరా - పద కాఫీ తాగుదాం" అన్నాడు. కాఫీ అనగానే ప్రకాశం మాటాడకుండా చెప్పులు తొడుక్కున్నాడు.

దారిలో గోపాలం అడిగాడు. "ఇంతకీ ఏమిటి విశేషం? హఠాత్తుగా కవిత్వంలో పడ్డావ్!"

"ఆ! విశేషమేముందిలే- ఇది చూస్తే నీకే తెలుస్తుంది." ప్రకాశం జేబులోంచి కవరు తీశాడు. గోపాలం కుతూహలంగా దాని వంక చూశాడు.

కవరులోంచి నీలిరంగు కాగితం, దానిమీద ఎర్రసిరా అక్షరాలు.

"బాప్‌రే బాప్!" శంకర్రావు గోపాలం చేతుల మీద మూర్ఛపోయాడు.

"ఛా - అస్తమానూ మూర్ఛపోవడం స్టైలనుకున్నావేంటి - లేలే!" మిత్రుణ్ణి మందలించాడు గోపాలం. ముఖం మాడ్చుకుని మూర్ఛ తేరాడు శంకర్రావు.

అంతా చదివి - "నిజమేనంటావా?" అన్నాడు గోపాలం.

"నిజం కాదనుకోడం వలన మన కొచ్చిన లాభమేమిటి? నిజమనుకున్నందువల్ల మనకొచ్చిన నష్టమేమిటి?" ప్రకాశం షావుకారు ఇంట్లో అద్దెకుంటున్నాడు.

ఈ "థీరీ" గోపాలానికి నచ్చింది. "నాకూ ఇలాంటిదే ఓ ఉత్తరం వచ్చింది - తెలుసా?" అన్నాడు - ప్రకాశం - "ఏమిటీ?" అన్నాడు.

"గురూ! కాఫీ హోటలు వచ్చింది" శంకర్రావు గుర్తుచేశాడు.

ముగ్గురూ కాఫీ హోటల్లో ప్రవేశించారు.

హోటలు చాలా సందడిగా ఉంది. మనుషుల కన్నా ఈగలే ఎక్కువున్నా వాటి రొదకంటే మనుషుల రొదే ఎక్కువగా ఉంది. "కాఫీ ఒకటీయ్ - రోస్ట్ పెసరా ఒకటీయ్ - పచ్చి మిరపకాయల దోసె ఒకటీయ్ - కాఫీ స్ట్రాంగుగా - టీ లైటుగా - మొత్తం మూడు దోసే-" ఆగకుండా కేకలు వినిపిస్తున్నాయ్, చుయ్‌మనే పెనం చప్పుళ్ళు, తయారయిందన్నందుకు సూచనగా అట్లకాడతో పెనం మీద చప్పుళ్ళూ.....

ఇన్నిచప్పుళ్ళని ఛేదించుని వినిపిస్తున్న సుందరం కంఠస్వరం గోపాలాన్ని చకితుణ్ణి

చేసింది.

సుందరం ఎప్పుడూ అతిగా మాట్లాడడు. చిన్నగా మాట్లాడుతూ, ముక్తసరిగా ఉంటాడు. స్నేహితులంతా "డల్ డాగ్" అంటూండటం కద్దు.

"ఏమిటి సుందరం అంత హుషారుగా మాట్లాడ్తున్నాడు" గోపాలం తన ఆశ్చర్యాన్ని ప్రకాశం దగ్గర వ్యక్తపరిచాడు.

ఆ మాత్రానికే శంకర్రావు ఓసారి సుందరం దగ్గరకెళ్ళొచ్చేసి - "గురూ, వాడు విట్లేస్తున్నాడు కూడా!" అన్నాడు.

"ఈవేళ చాలా విశేషమైన రోజు!" అన్నాడు గోపాలం.

ఈలోగా శంకర్రావు కాళీ సీట్లు వెదికి - తనో సీట్లో కూర్చుని - "గురూ! ఇక్కడ కాళీ ఉంది - రండి!" అంటూ చప్పట్లు కొట్టాడు. అంతా కూర్చున్నారు.

"ఏం కావాలిసార్?"

గోపాలం, ప్రకాశం ఇడ్లీలు చెప్పారు. శంకర్రావు మాత్రం "ఇదిగో - ఇలా చూడు. పెసరట్ చెప్పు. మరీ అంత రోస్టుగా ఉండకూడదు. పచ్చి మిరపకాయలూ, అల్లం సమపాళ్ళలో తూచినట్లు పడాలి. ఒకటి రెండుల్లిపాయలు కూడా తగిలించమను. గట్టి చట్నీ తీసుకురా సుమా!" అన్నాడు.

అంతా విని - "పెసరా ఒహటీయ్" అంటూ అరిచాడు సర్వరు. శంకర్రావు తెల్లమొహం వేశాడు. సుందరం బిల్లు తీసుకుని కౌంటర్ దగ్గరకెళ్తున్నాడు. గోపాలం చప్పట్లు కొట్టాడు. సుందరం వెనక్కి చూసి "హల్లో" అంటూ త్వర త్వరగా గోపాలం దగ్గిర కొచ్చాడు. అతని మిత్ర బృందం కూడా అతని వెనకే వచ్చారు.

"వ్హాట్ - పొద్దున్నే హోటల్‌వాడి ఋణం తీర్చదానికంతా వచ్చేశామే" అన్నాడు సుందరం.

శంకర్రావు చెప్పింది నిజమే. సుందరం నిజంగానే విట్లేస్తున్నాడనుకుని గోపాలం ఓసారి నవ్వాడు. ఇంత బతుకూ బతికి, సుందరం విట్టుకి నవ్వవలసి వచ్చిందేఅని అతని మనస్సు బాధ పడింది. అయినా విధి బలీయం. ఏక్షణంలో ఎవరుఏం చేయాలో ఎవరికి తెలుసు?

గోపాలం సుందరాన్ని కూర్చోమని సైగ చేశాడు.

సుందరానికనుభవపూర్వకంగా తెలుసు - అలా కూర్చోమంటే బిల్లు గోపాలమే ఇచ్చేస్తాడని. సుందరం మిత్రబృందం కూర్చుందుకు చోటులేక "వస్తామోయ్" అని వెళ్ళిపోయారు. సుందరం మాటాడకుండా కూర్చుని-

"ఈ హోటల్నేమనాలోయ్ - పారడైజు ఆఫ్ వెర్రెయ్యపాలెం అనాలా?" అంటూ మరో విట్టేశాడు. అది విట్టు కాదనుకుని నవ్వరేమోనని భయం వేసి తనే ముందుగా గట్టిగా నవ్వేశాడు.

ఈసారి శంకర్రావు కూడా నవ్వాడు (ఇందాకా నవ్వలేదు)

"నవ్వుతావేం? పారడైజు కాదు. హెల్లే అనుకో. మిల్టన్ ఏమన్నాడు? స్వర్గంలో

బానిసత్వంకంటే నరకంలో రాచరికమే మేలన్నాడు. అహ్హహ్హ – ఏమంటావ్?"

సుందరం విట్లేస్తుంటే అది విట్టవునో కాదో ఆలోచించి మరీ నవ్వవలసొస్తోంది. సుందరం మీద గౌరవంకొద్దీ గోపాలం నవ్వుతున్నాడు. దాంతో సుందరం మరీ రెచ్చిపోతున్నాడు.

"కొంచం చట్నీ తీసుకురా!" అన్నాడు శంకర్రావు.

"ఏమిటి విశేషం. ఈవేళ చాలా హుషారుగా ఉన్నావ్?" ఉండబట్టలేక అడిగేశాడు గోపాలం.

"మైడియర్ ఫ్రెండ్స్ – ఇలాంటి విషయాలు స్వయంగా చెప్పకూడదు. ఇది చూస్తే మీకే తెలుస్తుంది" మాట్లాడానికి విట్లు దొరక్క అవస్థ పడుతూ జేబులోంచి కవరు తీశాడు సుందరం.

ఏదో అనుమానం వచ్చిన శంకర్రావు మూర్ఛపోబోయి, ఇందాకటి మిత్రుడి మందలింపు గుర్తురాగా, మానేశాడు.

కవరులోంచి నీలిరంగు కాగితం – దానిమీద ఎర్రసిరా అక్షరాలు....

✦ ✦ ✦

నది ఒడ్డున ప్రశాంతంగా ఉంది. సుందరం మదిలో హుషారులాగా కెరటాలెగిరి పడుతున్నాయ్. ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని తిలకిస్తూ ప్రకాశం పెన్ తీశాడు.

"ఒక్క నిముషం మాటాడించకండి – ఇన్స్పిరేషన్ వస్తోంది" అన్నాడు ప్రకాశం. అంతా నిశ్శబ్దం వహించారు.

దభీమన్న చప్పుడుతో అక్కడి ప్రశాంతం వాతావరణంలో సంచలనం కలిగింది. వెనక్కు తిరిగి చూసేసరికి విశ్వనాథం. ఇందాకా శంకర్రావు చెప్పిన మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి గోపాలానికి. ఉండరా – ఇంకాస్సేపు వుంటే ఇంటిమీంచి దూకుతానన్నాట్ట ఎందుకో?

"ఒరేయ్ విశ్వనాథం – ఏమిట్రా అది. ఎక్కణ్ణించి వూడిపడ్డావ్? ప్రకాశం పలకరించాడు. మిత్రుణ్ణి చూస్తూనే పరుగెత్తుకొచ్చాడు విశ్వనాథం. "చెట్టుమీంచిరా!"

"అదేమిటి – చెట్టుమీంచి దూకడమెందుకూ! నేరేడు పళ్ళకోసం గానీ చెట్టెక్కావేమిటి?" అడిగాడు ప్రకాశం.

విశ్వనాథం తన ధోరణిలో తనున్నాడు. "ప్రాక్టీస్ బాగానే ఉంది. ఇప్పుడు నేను చెట్టుమీంచి అవలీలగా దూకేయగలను?"

"ఎందుకురా ప్రాక్టీసు. చెట్లమీంచి దూకవలసినంత కర్మేం పట్టిందిరా నీకు?'

"కర్మ కాదురా వెర్రి నాయనా – అదృష్టం. నిన్ను దూకమంటా – దూకగలవా? – నాకు మాత్రం అంత సులువుగా వచ్చిందనుకున్నావా – ప్రొద్దుట్నించీ ప్రాక్టీస్ చేస్తూంటే ఇప్పటికి చెట్టుమీంచి దూకుతున్నాను. ముందు గోడ మీంచి ప్రాక్టీసు చేశా"

ప్రకాశానికిదేం అర్థం కాలేదు. "ఏమిట్రా అది – ఎందుకా ప్రాక్టీస్. నీకేమన్నా మతిపోలేదు గదా!"

సమయానికేం గుర్తు రాక సుందరం విట్ చేయలేదు.

"నే నింకీ ఊళ్ళో ఉండబోవడం లేదోయ్ - మద్రాసుకి మకాం మార్చేస్తున్నా-"

"అందుకని చెట్లు దూకుతున్నావా?"

"అదా నీ అనుమానం-" విశ్వనాథం జేబులోకి చెయ్యి పోనిచ్చాడు. "గురూ! వీడిక్కూడా.." శంకర్రావు నసుగుతూండగా విశ్వనాథం జేబులోంచో కవరు బైటికి తీశాడు.

అంతా ఆశ్చర్యంగా చూశారు.

కవరులోంచి నీలంరంగు కాగితం. ఎర్ర సిరా అక్షరాలు.

ఓసారి గొంతు సవరించుకుని విశ్వనాథం చదవడం మొదలు పెట్టేడు.

ప్రియమిత్రుడు విశ్వనాథానికి బ్రహ్మం వ్రాయునది. నాకు మొన్న లాటరీలో ఫస్ట్ ప్రైజు వచ్చింది. రెండు లక్షలొచ్చాయి. ఈ డబ్బునేం చేయాలా అని ఆలోచించాను. సినిమా తీయాలనిపించింది.

మనమంతా చిన్నప్పట్నుంచీ స్నేహితులం. కళాకారులం. కానీ, మనలోని కళ అభివృద్ధి చెందేదెలా? లోకానికి తెలిసేదెలా? అందుకే మన ఊరివాళ్ళతో సినిమా తీయాలని నిశ్చయించుకున్నాను.

నువ్వు చిన్నప్పట్నుంచీ గొప్ప నటుడువి. నీలో వృద్ధిలోకి రావలసిన నటుడి కుండవలసిన లక్షణాలు చాలా ఉన్నాయ్. నా పిక్చర్‌లో నిన్ను హీరోగా బుక్ చేస్తున్నాను. నువ్వు కాదనవనే నమ్మకం నాకుంది. సోమవారం 1వ తేదీన నేను మనూరు వస్తాను. ఊళ్ళో పెద్దలెవ్వరికీ ఈ విషయం తెలియనీకు. మన మిత్రుల్లోనే రహస్యంగా ఉంచేయ్.

ఒకటి మాత్రం గుర్తుంచుకో. నేను తీయబోయేది స్టంటు చిత్రం. స్టంటు హీరోకి కావలసిన లక్షణాలన్నీ అలవర్చుకో. బాగా స్టంటు చిత్రాలు చూసే నీకీ విషయం నేనొట్టే చెప్పక్కరలేదు.

పిక్చర్ ఫెయిలౌతుందని నాకేం భయం లేదు. లాటరీలో వచ్చిన డబ్బుకదా!

నీ ప్రియమిత్రుడు

బ్రహ్మం

"అంటే - ఆ పిక్చర్లో మనం హీరో అన్నమాట!" అన్నాడు విశ్వనాథం.

"నేను మ్యూజిక్ డైరెక్టర్ని" అన్నాడు గోపాలం.

"నేను సాంగ్సూ - డైలాగ్సూ రాస్తున్నా" అన్నాడు ప్రకాశం.

"నేను కమేడియన్ని" అన్నాడు సుందరం.

విశ్వనాథం అందరివంకా ఓసారి ఆశ్చర్యంగా చూసి- "మనమంతా ఒక ట్రూపులో వాళ్లమన్నమాట. అయితే అంతా కలిసి పనిచేయాలి" అన్నాడుషారుగా.

"నేను..........నేను.........." శంకర్రావుకి మాటలు తడబడ్డాయి. అంతలోనే తనేమీ కాదనేమాట గుర్తుకొచ్చి అవమానం కమ్ముకోగా త్వరత్వరగా అడుగు లేసుకుంటూ వెళ్ళిపోతుంటే గోపాలం పిలిచి "నేను నిన్ను సింగర్‌గా బుక్ చేసి - హీరో పాటలన్నీ నీకే ఇస్తాను. వెళ్ళిపోకురా! అంటూ పిలిచాడు. శంకర్రావు వినిపించుకోకుండా

వెళ్ళిపోయాడు.

అంతా ఎవరి ఉషారులో వారున్నారేమో - ఎవరూ ఏం బాధ పడలేదు.

"కానీ విశ్వనాథం! నేనొకటి చెప్తున్నా విను. కేవలం చెట్లు దూకినంత మాత్రాన స్టంటు హీరోవి కావు. కాస్త మొహంలో ఫీలింగ్సూ అవీ చూపించాలి. అంటే యాక్షనుండా లన్నమాట" అన్నాడు ప్రకాశం.

"స్టంటు హీరో క్కూడా యాక్షన్ కావాలా? ఈ సంగతి నాకు తెలీదే" విశ్వనాథం ఓసారి ఆశ్చర్యపోయాడు. "నాకు యాక్షన్ కూడా వచ్చు. కానీ స్టంటు పిక్చర్లో యాక్షన్ అవసరం లేదేమో అనుకున్నానంతే!"

నీకు యాక్షన్ వచ్చినా - ట్రెనింగుండాలి. బొత్తిగా అనుభవం లేదు కదా - అంచేత అనుభవశాలి ఎవరైనా ఉంటే కలుసుకుని వాళ్ళ దగ్గర సలహాలు తీసుకోవాలి!"

"నువ్వు చెప్పింది బాగానే ఉంది. మనూళ్ళో ఎవరైనా ఉన్నారా అలాంటి వాళ్ళు"

"లేకేం - నా ఎరికలో ఇద్దరున్నారు" అన్నాడు సుందరం. "ఒకావిడ సినిమాలో కూడా వేసింది. రెండో ఆయన నాటకాల్లో పెద్ద పేరున్నవాడు. నాకాయన పేరు తెలీదు కానీ అంతా ఆయన్ని రావణాసురుడంటారు."

'మనూళ్ళో సినిమాల్లో యాక్టు చేసిన ఆడవాళ్ళున్నారా - ఎవరావిడ?" విశ్వనాథం కుతూహలంగా అడిగాడు.

"ఆవిడ నాకూ తెలుసు" అన్నాడు గోపాలం. "ఎక్స్ట్రా వేషాలు వేసినా అందరు ఎక్స్ట్రాల వంటిది కాదు. ఎక్స్ట్రారాజం అన్నమాట. సీతారామకళ్యాణంలో అహల్య వేషం వేసింది. శ్రీరామచంద్రుడి కాళ్ళు తగలగానే రాయి అహల్యగా మారిపోతుంది చూశావూ? అక్కడన్నమాట. ఆవిడకా పిక్చర్లో డైలాగులు కూడా ఉన్నాయి. "శ్రీరామచంద్రా! ధన్యోస్మి!" అంటుంది. అప్పుడెంత బాగా నటించిందనుకున్నావ్. ఎన్నేళ్ళో రాయిలా పడుండి - హఠాత్తుగా మనిషినయ్యేననే ఆనందం ఆ కళ్ళల్లో స్పష్టంగా కన్పించింది. అదే సమయంలో శ్రీరామచంద్రుని మీద భక్తి తాత్పర్యాలు కూడా ఆ కళ్ళలో కనిపించాయి. అయితే దురదృష్టవశాత్తూ ఆమె యాక్షన్ నెవరూ గుర్తించలేదు. ఆ పిక్చర్ మొత్తానికి ఆవిడ యాక్షనే నాకు నచ్చింది."

"అయితే తక్షణం ఆవిణ్ణి కలుసుకోవాలి" అన్నాడు విశ్వనాథం.

"మరి రెండో ఆయన విషయం?" అన్నాడు సుందరం.

"వన్ బై వన్. ముందిది కానీండి. లేడీస్ ఫస్ట్" అన్నాడు విశ్వనాథం?

మిత్రులంతా బయల్దేరారు. సందు మలుపు తిరుగుతుంటే శంకర్రావు కలిశాడు. ఉషారుగా నవ్వి - "నేనూ బుక్కయ్యాను, విలన్ పోర్షనిచ్చాడు" అన్నాడు.

"వెరీ గ్లాడ్!" అన్నాడు గోపాలం.

"ఇప్పుడెక్కడికోయ్ బయల్దేరారు"

"సీతారామకళ్యాణం ఫేమ్ అహల్యగారింటికి"

అహల్య ఇల్లు మామూలుగా చిన్న పెంకుటిల్లే. అయినా ఊళ్ళో ఉన్న అందమైన

పెంకుటిళ్ళలో అదొకటి.

"ఏమండీ - అహల్యగారున్నారా?" కమేడియన్ ప్రతి విషయంలోనూ చొరవగా ఉండాలిట. సుందరం ఈ సత్యాన్నే అక్షరాలా పాటిస్తున్నాడు.

'ఎవరూ?" అంటూ ఒక పాతికేళ్ళ యువతి వచ్చింది. విశ్వనాథం ఆమెను పరీక్షగా చూశాడు. ఆమే అహల్యయై యుండనోపు. ముఖం చాలా అందంగా ఉంది. ఆకర్షణీయమైన బట్టలు కట్టుకుంది. అబ్బా! ఎక్స్‌ట్రాలక్కూడా ఇంత అందముండాలా అనిపించిందతనికి.

"మేము మీతో మాట్లాడాలని వచ్చాము" అన్నాడు ప్రకాశం.

ఆమె చిత్రంగా వాళ్ళ వంక చూసింది. నాతోటా? ఏం మాటలాడతారు?"

"మా ఫ్రెండొకడు పిక్చర్ తీస్తున్నాడు......" మాట మధ్యలో ఆపి..... "రండి కూర్చోండి" అందామె.అంతా అక్కడున్న కుర్చీల్లో కూర్చున్నారు. "ఇప్పుడు చెప్పండి!" అందామె. ప్రకాశం మొదలుపెట్టాడు - "మా స్నేహితుడొకడు పిక్చర్ చేస్తున్నాడు. అందులో వీడు మిస్టర్ విశ్వనాథం... హీరోగా బుక్కయ్యాడు". అహల్య విశ్వనాథాన్ని క్రీగంట చూసింది. విశ్వనాథం ఓసారి క్రాపింగు సద్దుకున్నాడు. వీడు మిస్టర్ సుందరం... కమేడియన్" - సుందరం వెకిలిగా నవ్వాడు. "వీడు మిస్టర్ శంకర్రావ్..... విలన్..." శంకర్రావు ఏదో ఆలోచిస్తూ ఎటో చూస్తున్నాడు. "వీడు మిస్టర్ గోపాలం... మ్యూజిక్ డైరెక్టర్. ఐయామ్ మిస్టర్ ప్రకాశం... పాటలు, మాటలూ రాస్తున్నాను. ఇదీ మా పరిచయం....."

"ఇంతకీ మీరేమంటారు?" అందావిడ.

"మీకు సినిమాలో కాస్తో కూస్తో అనుభవం ఉంది. మా కదిలేదు. మీబోటి అనుభవశాలుర దగ్గిర తెలుసుకోవలసిన విషయాలు చాలా ఉంటాయని నా నమ్మకం. అందుకే మీ దగ్గరకొచ్చాము. మీ అనుభవాలు మాకు చెప్తారని ఆశిస్తున్నాను."

ఆమె విసుగ్గా చూసింది. "నేనెన్నో పిక్చర్లలో యాక్టు చెయ్యలేదు. నా అనుభవాలేం ఎక్కువని. అయినా వాటివల్ల నాకేం ప్రయోజనం?"

"మీకూ ప్రయోజనం ఉంది. మీ అనుభవాలనన్నీ ఎక్కించుకుని - "అహల్యగా అనుభవాలు" అనే హెడ్డింగుతో మీ జీవిత చరిత్ర రాసి మీ ఫోటోతోసహా పత్రికలకి పంపి మీ వంటి ఆదర్శ నటీమణులింకా ఎంతోమంది తెరమరుగున ఉండిపోయారనీ, అటువంటి వారిని వెలుగులోకి తీసుకురావడానికి అంతా కంకణం కట్టుకోవాలనీ ఉద్బోధిస్తాను. దాంతో పెద్ద సంచలనం రేగుతుంది అందుకే...."

"సరే అయితే రాసుకోండి చెప్తాను.కానీ ఎలా మొదలుపెట్టమంటారు?'

"మీకాశ్రమ అవసరంలేదు. నేను అడిగే ప్రశ్నలకు జవాబు చెప్పండి చాలు" - సరే అడగండి చెప్తాను.

"మీ స్వగ్రామం ఇదేనా" - ఇదే?

"మీ తల్లిదండ్రుల పేర్లు" - రామయ్య, వెంకమ్మ

"సుమారుగా మీరు పుట్టిన సంవత్సరం" - 1945.

"అంటే మీ వయసు ఇప్పుడు 18 ఏళ్ళన్నమాట!" సుందరం తన ఆశ్చర్యాన్ని వ్యక్తం చేశాడు. ఒక్క నిముషం ఊరుకోరా!" అన్నాడు ప్రకాశం.

"మీ అసలుపేరు" - సుబ్బమ్మ

"మీరు పేరు ఎప్పుడు మార్చుకున్నారు?" - మొదట సినిమాకు యాక్టు చేయడానికి వెళ్ళినపుడు డైరెక్టరుగారా పేరు బాగా లేదని తీసేసి "తార" అని పేరు పెట్టారు. అహల్య కేరక్టరు వేశాక నాకా పేరు నచ్చింది. అప్పట్నించీ అహల్యగా మార్చుకున్నాను"

"సరే - మీకు చిన్నప్పట్నించీ నాటకాలంటే ఇష్టమా? మీరు సినిమాల్లో ఎలా ప్రవేశించిందీ - తెలుపగలరా?"

నాకు చిన్నప్పట్నించీ నాటకాలంటే చాలా ఇష్టం. హైస్కూల్లో ఆడపిల్లల నాటకాల్లో ఎప్పుడూ నాకే ఫస్ట్‌ప్రైజ్ వచ్చేది. నా నటన సామాన్యమైంది కాదనీ - ముందు ముందు మహా నటినైపోతాననీ హిందీ మేస్టారంటుండేవారు. ఓసారి మద్రాసు వెళ్ళాను. అక్కడ మా పిన్నిగారున్నారు. మా బాబాయి స్నేహితుడొకాయన ఫిలిం డైరెక్టరుట. ఓసారి మా యింటికొచ్చి నన్ను చూశారు. మా బాబాయితో ఏం మాట్లాడాడో ఏమేగానీ "అమ్మాయ్ నువ్వు సినిమాల్లో వేషం వేస్తావా?" అన్నాడు. నాకు కాళ్లకింద భూమి కదలినట్లైపోయింది. ఆ డైరెక్టరుచాలా మంచివాడు. అందాకా కాళీల్లేవని అప్పుడు తయారు చేస్తున్న సీతారామకళ్యాణంలో అహల్య కేరక్టరిచ్చాడు. చిన్న పోర్షనైనా బాగా పోషించానని అంతా మెచ్చుకున్నారు. మొదటి రోజు మేకప్‌లో రాముని ముందునించుని మాట్లడుతూంటే నాకు చచ్చే సిగ్గయింది. పైగా అందరి దృష్టీ నా మీదే గదా - కెమెరామన్ కూడా నాకేసే కెమెరా పెట్టాడు. అయినా డైలాగులు చెప్పే సమయానికి నేనా పాత్రలో లీనమైపోయాను. పరిసరాలు మర్చిపోయాను. మనసు నిండా శ్రీరామచంద్రుడే నిండిపోయాడు. ముందుముందు వృద్ధిలోకి వచ్చే సూచనలు చాలా ఉన్నాయి అన్నాడు డైరెక్టరుగారు.

"మీ చిత్రాలేమైనా తయార్లో ఉన్నాయా?"

ఆఁ ఉన్నాయి. లవకుశలో కరువు కాటకాలతో ప్రజలు బాధపడుతూంటారు. ఆ ప్రజల్లో నేనూ ఉన్నాను. తరువాత భేతాళమాయలో దేవాలయానికి వెళ్ళిన ఆడవాళ్లలో నేనూ ఉన్నాను.

"మీరు నటిస్తున్న సాంఘికాలేమీ లేవా?"

లేకేం ఉన్నాయి. "చదువుకున్న అబ్బాయిలు" చిత్రంలో ఓ డ్రామా వేస్తారు. అందులో డ్రామా చూడ్డానికి వచ్చిన వాళ్ళలో నేను ఫ్రంట్ రోలో కూర్చునుంటాను. "విధి లీలలు"లో హీరోయిన్ పక్క నాట్యం చేసే నలుగురిలో ఒకరిగా - ఇది కొంచంపెద్ద పోర్షన్. పాటలో నాకూ కొంచం పాట ఉంది. చెలి ఎవరినో తలచింది అంటే నేను ముందుకొచ్చి తలచిందీ అంటాను. మళ్ళీ ఏదో పిక్చర్లో యాక్టు చేయవలసిందిగా నిన్నే

డైరెక్టరుగారు లెటర్ రాశాడు.

"ఓ - కంగ్రాట్యులేషన్స్. మీకు చాలా శ్రమ ఇచ్చినట్టున్నాం. వస్తామండి" అన్నాడు ప్రకాశం. అంతా లేచారు. ఇందులో శ్రమకేముందీ కాఫీ ఐనా తీసుకోకుండా వెళ్ళిపోతున్నారందామె.

అంతా మాటాడకుండా బయల్దేరారు. "ఒక్కమాట ఏమైనా వీలుంటే నాక్కూడా అవకాశం ఇప్పించమని మీ స్నేహితుడితో చెప్పండి"

"తప్పకుండానూ!" అన్నాడు ప్రకాశం. అంతా బైటకు వచ్చేశారు" - "ఇక్కడకొచ్చి తెలుసుకుని ఏడ్చిందేముంది. అంతా ఆవిడ డబ్బా తప్పితే" అన్నాడు సుందరం. "ఏమో అనుకున్నాను. కేవలం ఎక్స్ట్రారా ఈవిడ అన్నాడు విశ్వనాథం. "మనిషి బ్యూటీగానే ఉంది మరి!" అన్నాడు గోపాలం.

"తదుపరి కర్తవ్యం" అన్నాడు శంకర్రావు.

"నాటకాలరావు గారింటికి..."

✦ ✦ ✦

నాటకాల రావు గారిది పెద్ద డాబాయిల్లు. స్టైలుగా ఉంటుంది. వీధరుగుమీద కూర్చునున్నాడాయన కుర్చీలో చుట్ట కాలుస్తూ.

"నమస్కారమండీ!" శంకర్రావాయనకి నమస్కారం పెట్టాడు. కాబోయే విలన్ గదా మరి.....

"ఎవరు మీరు?" ఆయన హుందాగా రావణాసురుడిలా నవ్వాడు. మీతో పనుండి వచ్చామండి యువనటులం మీ సలహాల కోసం.

ఆయన కళ్ళల్లో గర్వం వెలిగి మాయమైంది "రండి. లోపలికి" రావణాసురుడి స్టైల్లో డైలాగులు.

అంతా లోపల కుర్చీల్లో కూర్చున్నారు. ప్రకాశం తన మొదటి ప్రశ్నని అడిగాడు. "మీకు రావణాసురుడి క్యారెక్టర్ చాలా బాగా పోషిస్తారని విన్నాను. విన్నానే గాని చూసిన భాగ్యం నాక్కలగలేదు. అంచేతనే అడగవలసి వస్తోంది. మిగతా రావణాసురుళ్ళకీ మీకూ తేడా ఏమిటో చెప్పగలరా?"

"నేను అసలు సిసలైన రావణాసురుణ్ణి. మిగతా వాళ్ళంతా నటులు మాత్రమే. అదే వాళ్ళకీ నాకూ తేడా. నేను రావణాసురుడిగా యాక్టు చేస్తుంటే సీత వేషం వేసినావిడ ముగ్ధురాలై నన్ను ప్రేమించింది. ఆవిణ్ణే నే పెళ్ళి చేసుకున్నాకూడా"-

"మదరిండియాలో నర్గీస్ - సునీల్‌దత్‌ను ప్రేమించినట్లు" విశ్వనాథం ఆయన్ని సినిమా యాక్టర్స్‌తో కంపార్ చేశాడు.

"క్షమించాలి. నాకుసినిమావాళ్ళంటే చాలా కోపం. వాళ్ళ సంగతి నా దగ్గరెత్తకండి. ఇంతకీ మీరు..."

"నటుడికుండవలసిన లక్షణాలు తెలుసుకోవాలని వచ్చాము" మాట మధ్యలో ఆపి ఆయన అన్నాడు.

"చెప్తా వినండి - అయినా నటన తెలుసుకుంటే వచ్చేది కాదు. అది పుట్టుకతో రావాలి. అదో కళ. అలా అని సాధన చేస్తే రాదని నేననడం లేదు. తప్పకుండా వస్తుంది. అందుకే చెప్తున్నా వినండి. నటించేటప్పుడు మీరు నటిస్తున్నామనుకోకూడదు. ఆ పాత్రలో మీరూ లీనమైపోవాలి"

సుందరానికహల్య గుర్తుకొచ్చింది.

"తరువాత మీరు చుట్టుపక్కల దృష్టి ఉంచకూడదు - ఎదురుగా ప్రేక్షకులు చూస్తున్నారనీ..."

"వాళ్ళలో అహల్యలాంటి ఎక్స్ట్రాలుంటారనీ" అనుకున్నాడు గోపాలం.

"మనమిప్పుడు ఇరవయ్యో శతాబ్దంలో ఉన్నామని మర్చిపోవాలి. పాత్రతోపాటు ఆ కాలానికి వెళ్ళిపోవాలి. ఇవన్నీ అలవర్చుకొనిననాడే వాడు నటుడౌతాడు"

ప్రకాశం చప్పట్లు కొట్టాడు. "చాలా బాగా చెప్పారండీ... మీరు చెప్పిన లక్షణాలన్నీ అలవర్చుకుంటేనే మేమూ మీలా గొప్ప నటులం కావచ్చు"

"చెప్పడానికేముంది. కానీ ఇది ఆచరణలో పెట్టడం కష్టం. అలా పెట్టిన నాడు నాకే మీరు పాఠాలు చెప్తారు" అన్నాడాయన.

"బాగుందండీ - రావణాసురుడిగా మీ అనుభవాలు చెప్తారా?"

"అనుభవాలకేముంది - ఇందాకా చెప్పినట్లు అప్పుడు నేను మామూలు నాటకాలరావును కాదు. లంకాధీశ్వరుడు రావణాసురుణ్ణి. నా చుట్టూ ఏముందో నాకు తెలీదు. సీతా వ్యామోహం - శివభక్తి ఇవే నాకు తెలిసినవి. ఆ నాలుగ్గంటలూ నాకొళ్ళు తెలీదు"

"చాలా సంతోషమండి.... ఇంతకీ మీరు ఇతర వేషాలేవయినా వేశారా? లేక....." అఁయ్ అన్నాడాయన ఇంకా మాట పూర్తికాకుండానే. "ఒకటేం ఖర్మ లక్ష వేషాలు వేశాను. రావణాసురుడంటే నాకు నచ్చిన పాత్ర అంతే తెలిసిందా!"

"అవునండి - నచ్చిన పాత్రంటూ ఉండడమే ఉత్తమ నటుల లక్షణం" అన్నాడు ప్రకాశం.

నాటకాలరావు నవ్వి - "ఇంతకీ మీరేదైనా నాటకం వేస్తున్నారా" అన్నాడు. "అబ్బేలేదండీ - మా ఫ్రెండు ఒకడు పిక్చర్ తీస్తున్నాడు. అందులో మమ్మల్నందర్నీ నటించమనీ పిక్చర్ ఫెయిలయినా ఫరవాలేదనీ బతిమాల్తున్నాడు. మేము నటించగలం గానీ అనుభవం లేదు. మీలాంటి అనుభవశాలుర దగ్గర నటనంటే యేమిటో తెలుసుకోవాలని వచ్చాం" అన్నాడు ప్రకాశం.

"ఇంతకీ మీరు సినిమా నటులు కాబోతున్నారా? అయితే నా దగ్గరకెందుకొచ్చారు? సినిమా నటులకి నటన అక్కర్లేదు. మొహం బాగుంటే చాలు. తెలిసిందా - వెళ్ళండి!" అన్నాడాయన కోపంగా.

"అది కాదండీ-" ప్రకాశంఏదో చెప్పబోయాడు. నాటకాలరావు రావణాసురుడిలా గర్జించాడు. "దయుంచి వెళ్ళండి ఇంక నేను మీకేమి చెప్పను."

అంతా లేచి బైటకొచ్చేశారు. తలుపు వేసిన చప్పుడు చాలాదూరం వినిపించింది. "గురూ! ఇంతకీ మనం ఓ చిన్న రిహార్సల్ వెయ్యాలి" అన్నాడు శంకర్రావు. సరే! అంతా భోజనాలు చేసొద్దాం. ఈలోపుగా ఏదైనా మంచి ఐడియా తట్టుందేమో చూస్తా అప్పుడంతా కాలవగట్టుకిపోదాం" అన్నాడు ప్రకాశం.

"సరే - నాకాకలిగా ఉంది కూడా" అన్నాడు సుందరం - కమేడియన్ తిండి విషయం ఎక్కువగా మాట్లాడాలిట.

మిట్టమధ్యాహ్నం పన్నెండు గంటలకి అంతా కాలవగట్టుమీద సమావేశమయారు. తనకొచ్చిన ఐడియాని ప్రకాశం యిలా చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు. "మనం యాక్టు చెయ్యబోయేది స్టంట్ పిక్చర్లో కాబట్టి చెప్తున్నా వినండి. శంకర్రావు దొంగల నాయకుడు. ప్రస్తుతానికి లేకపోయినా కొంతమంది అనుచరులున్నారన్నమాట. హీరోయిన్ ఇక్కడ విహారం చేస్తూంటుంది. ఓ పాట కూడా ఉంది. దూరాన ఉన్న ప్రియుణ్ణి పిలుస్తూ పాటన్నమాట.

"సరే బీస్ సాల్ బాద్‌లోది కాపీ కొడతా" నన్నాడు గోపాలం.

"ఉండు నన్ను పూర్తిగా చెప్పనీ. పాటలో మ్యూజిక్ జరుగుతూంటే దొంగల నాయకుడు అనుచరులతో గుర్రంమీద రావడం చూపించడం సస్పెన్సన్నమాట. ఈ సన్నివేశమంతా ఓ అడవిలో జరుగుతూంటుందన్నమాట."

"ఒక్క సందేహం. ఇంతకీ హీరోయిన్ అడవిలోకి విహారానికెందుకొచ్చింది" అన్నాడు సుందరం.

"స్టంట్ పిక్చర్లో హీరోయిన్సడవిలోకే వెళ్తారు. లేకపోతే కథే లేదు. ఇది చచ్చు ప్రశ్నన్నమాట. అసలు స్టంట్ పిక్చర్లని చూసి ఆనందించాలే గానీ సంభవమా అసంభవమా అని ఆలోచించకూడదు. స్టంట్ పిక్చరంటే ఏమిటో చెప్పి మళ్ళీ మొదలెట్టాడు ప్రకాశం. పాటంతా పూర్తవగానే దొంగల నాయకుడు హీరోయిన్నీ చెలికత్తెలనీ దోచుకుందుకు ప్రయత్నిస్తాడు. దూరాన ఉన్నకమేడియన్ చూసి భయపడిపోయి హీరో దగ్గరకి పరుగెడతాడు. పాట ఎక్కణ్ణించి వస్తోందా అని హీరో వెదుకుతూంటాడు. అతను కమేడియన్ దగ్గర విషయం విని దొంగల నాయకుడు దగ్గరకు పరుగెడ్తాడు. ముందు అనుచరులంతా చస్తారు. కొంతమందిని కమేడియన్ కూడా విట్టీగా చంపుతాడు. ఇది చూసి దొంగల నాయకుడు చెట్టెక్కేస్తాడు. హీరో కూడా చెట్టెక్కుతాడు. ఇద్దరికీ చెట్లమీద స్టంటు. ఫస్టు టైము కదా దొంగల నాయుకడెలాగో తప్పించుకుని పారిపోతాడు. హీరోయిన్ హీరోని ప్రేమిస్తుంది. ఇదీ సన్నివేశం" అన్నాడు ప్రకాశం. "చాలా బాగుందిరా!" అన్నాడు విశ్వనాథం.

"మరి హీరోయిన్!" అన్నాడు శంకర్రావు.

"అందాకా నేను అన్నాడు ప్రకాశం. "నువ్వయితే మాలో భావాలు కలగొద్దూ" అన్నాడు శంకర్రావు. "కలగనప్పుడు నువ్వు నటుడివే కాదు" అన్నాడు ప్రకాశం. "సరే రిహార్సలెక్కడ!" అన్నాడు సుందరం.

"ఇక్కడైతే బాగుండదు. తోటలోకి పోతే బాగుంటుంది".

అంతా తోటలోకిపోయారు. తనెప్పుడో రాసిన పాటని తీసి గోపాలానికిచ్చాడు ప్రకాశం. "రెడీ స్టార్ట్" అన్నాడు ప్రకాశం. ఆ వెంటనే "చెలులారా ఎంత బాగుందీ వన విహారం" అన్నాడు. గోపాలం "పాట పాడబోతున్నా నోరు కదుపుతూండు" అన్నాడు.

ప్రకాశం నోరు కదపసాగాడు. "ప్రియవేగ కనరావా.. నిను చూడ మనసాయె" బీస్ సాల్ బాద్ పాట వరుసలో పాడుతూ మధ్యమధ్యన నోటి మద్దెలా, ఈలతో మ్యూజిక్ ఇస్తూ అద్భుతంగా పాడుతున్నాడు గోపాలం. శంకర్రావు సైకిలు తీసుకుని గుర్రం మీద స్వారీ చేస్తున్నట్లుగానే మనిషి కొంచం కొంచం ఊగుతూ వచ్చేశాడు. "రక్షించండి. రక్షించండి" అంటూ ప్రకాశం అరిచాడు. "ఇంకా పాట పూర్తవ్వలేదురా!" అన్నాడు గోపాలం. ప్రకాశం కేకలు పెట్టేసరికే విశ్వనాథం పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు". "నేను చెప్పకుండా వెళ్ళకూడదు" అంటూ సుందరం వెనకాల పరుగెట్టాడు. అన్నీ ఒక్కసారిగా జరిగిపోయాయి.

"రక్షించండి.." అన్న కేకలు విని తోట కాపలావాడు పరుగెత్తుకు వచ్చాడు. అతనొచ్చేసరికి శంకర్రావు, విశ్వనాథం కొట్టుకుంటున్నారు.

"ఏం జరిగింది బాబయ్యా – ఏమిటిది?" అన్నాడు వాడాశ్చర్యపోయి. రిహార్సల్‌కి ఫుల్‌స్టాప్ పడింది. "అబ్బే ఏం లేదురా!" అన్నాడు ప్రకాశం. దెబ్బలాడుకోడం మానేసి శంకర్రావూ, విశ్వనాథం నవ్వసాగారు. పాపం వాడికిదేం అర్థం కాలేదు. "ఈ చదువుకున్నోళ్ళు ఇంతేనండి ఎందుకు కొట్టుకుంటున్నారో తెలీదు. ఎందుకు నవ్వుతున్నారో తెలీదు" అన్నాడు.

"మేమేం కొట్టుకోవడం లేదురా ఇదంతా నాటకం" అన్నాడు విశ్వనాథం.

"నాటకమా అయితే నేనూ చూస్తాను. నాటకాలంటే ఎంతో యిష్టం బాబూ" అన్నాడు. వాడు విశాఖపట్నం సైడు వాడు. అందుకే ప్రతి వాక్యానికీ చివర బాబూ అంటుంటాడు.

"నువ్వు చూస్తే మాకు సిగ్గేస్తుంది రా. నువ్వు చూడకూడదు" అన్నాడు విశ్వనాథం.
"ఛా స్టేజ్ ఫియరుంటే యాక్షన్‌కి పనికిరారు" అన్నాడు ప్రకాశం.

విశ్వనాథానికి పౌరుషం వచ్చింది. "సరే మళ్ళీ ప్రారంభిద్దాం" అన్నాడు. తోటమాలి సమక్షంలో మళ్ళీ రిహార్సల్సు ప్రారంబించారు.

✦ ✦ ✦

ఇంటికి రాగానే అరుగుమీద నవ్వుతూ నుంచున్నాడు గోపాలం తమ్ముడు. "అరే ... ఎప్పుడొచ్చావురోయ్". "మధ్యాహ్నం వచ్చేనన్నాయ్యా! నువ్వు ఎక్కడికో వెళ్ళేవని చెప్పిందమ్మ ఏమిటి గిరాకీ"

గోపాలం తమ్ముడు పట్నంలో పరీక్షలు రాసి మధ్యాహ్నమే వచ్చాడు. "నువ్వు నమ్మలేనంటే చెప్తాన్రా. మన బ్రహ్మం సినిమా తీస్తున్నాడు – తెలుసా?"

"ఏమిటీ. బ్రహ్మం సినిమా తీస్తున్నాడా. వచ్చేటప్పుడు నాతో మాట మాత్రంగానే

అనలేదే?" ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు తమ్ముడు.

"బ్రహ్మం నీక్కనిపించాడా? ఎప్పుడు కన్పించాడు. ఎలా కన్పించాడు. ఎలా ఉన్నాడు. లాటరీలో రెండు లక్షలు కొట్టాట్టగా?" తమ్ముడి మీద ప్రశ్నల వర్షం కురిపించాడు గోపాలం.

"నిన్న సాయంత్రం ట్రయినెక్కుతుంటే కనిపించాడు. లాటరీలో రెండు లక్షలొచ్చాయని చెప్పాడు. తాను ఒకటో తేదీన మనూరొస్తానని కూడా చెప్పాడు. సినిమా సంగతేమీ నాతో చెప్పలేదే."

"ఊరికే అన్నాన్లే. రెండు లక్షలొచ్చాయంటే సినిమా తీస్తాడేమోననిపించింది" బ్రహ్మం వచ్చేదాకా అసలు విషయం ఎవరికీ చెప్పడం మంచిది కాదనే ఉద్దేశంతో గోపాలం తమ్ముడి దగ్గర కూడా నిజాన్ని మరుగుపర్చాడు.

"కొయ్యొరా అన్నయ్యా కొయ్. బ్రహ్మం నీకు రాసిన ఉత్తరాన్ని నే చూడలేదనుకున్నావా ఏంటి. నీ రూంలో చూశాను".

"అన్నీ తెలిసే అడుగుతున్నావన్నమాట. అయితే చెప్తున్నా విను. బ్రహ్మం నాకే కాదు విశ్వనాథానికీ, శంకర్రావుకీ, సుందరానికీ, ప్రకాశానికీ కూడా రాశాడు. అయితే నీకీ విషయం ఎందుకు చెప్పలేదా అని ఆలోచిస్తున్నాను".

"మర్చిపోయాడేమో? కానీ మర్చిపోడానికవకాశాలేమున్నాయ్ – లాటరీలో రెండు లక్షలు వచ్చాయని చెప్పినపుడు అవేం చేయదల్చుకున్నాడో కూడా చెప్పొచ్చుగా – ఒకవేళ సరదాకి గానీ రాయలేదు గదా!"

"ఛా. వాడలాంటి వాడు మాత్రం కాదని నిశ్చయంగా చెప్పగలను" – అన్నాడు గోపాలం. తమ్ముడెందుకో నవ్వాడు. "నువ్వు మ్యూజిక్ డైరెక్టరు వవుతున్నావనే ఆనందం అన్నయ్యా" అన్నాడు సంజాయిషీగా.

"తెలిస్తే తెలిసింది గానీ నువ్వీ విషయం యింట్లో ఎవరికీ చెప్పకే?" అన్నాడు గోపాలం. "చెప్తే నాకూ ప్రమాదమేగా?" అన్నాడు తమ్ముడు.

"నీకేం ప్రమాదం" అనుమానంగా అడిగాడు గోపాలం.

"నీకు ప్రమాదమైతే నాకు మాత్రం ప్రమాదం కదూ. మనమిద్దరం అన్నా తమ్ముళ్ళం కదురా?" మళ్ళీ నవ్వాడు తమ్ముడు.

ఆ నవ్వులో ఏదో వ్యంగ్యం కనిపించింది గోపాలానికి.

గోపాలం తమ్ముడు లోపలకెళ్ళిపోయాడు.

అనుమానంగా జేబులో చెయ్యి పెట్టేడు గోపాలం. లెటరు తన జేబులోనే ఉంది. మరి నారూంలో లెటర్ చదివేనంటాడేమిటీ తమ్ముడు? ఉత్తరం చదవకుండా అందులో విశేషాలు వాడికెలా తెలుస్తాయి? ఉత్తరమెప్పుడూ ఇద్దరికే తెలుస్తుంది. ఒకటి రాసినవాడికి రెండు చదివినవాడికి –

తమ్ముడుత్తరం చదివే అవకాశం లేదు. అయితే మరి.....

"తమ్ముడూ" – గట్టిగా పిల్చాడు గోపాలం.

రాజారావు పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు. "ఏంటన్నయ్యా - అంత గట్టిగా పిల్చావ్!" అన్నాడు. మళ్ళీ అదే నవ్వు!

"అంతా తెలిసిపోయిందిలే - నాతో వేళాకోళమాడుతావుట్రా - ఈ ఉత్తరం రాసింది నువ్వే కదూ - నిజం చెప్పు"

రాజారావు నిశ్చేష్టుడై నిల్చుండిపోయాడు.

"చెప్పరా - నిజం చెప్పు" గోపాలం గద్దించాడు.

రాజారావు తేరుకున్నాడు. "ఏంటన్నయ్యా అలా గద్దిస్తావ్. అలాంటుత్తరం నేనెందుకు రాస్తాను?"

"లేపోతే ఇందులో విశేషాలు నీకెలా తెలిశాయంటావు"

"నీరూంలో లెటర్ చదివానని చెప్పానుగా"

గోపాలం నవ్వి "నా రూంలో లెటరెక్కడుందోయ్ వెర్రి నాగమ్మా! అది నా జేబులో ఉంది. అబద్ధమాడినా అందంగా ఆడాలోయ్. సరే గానీ - నిజం చెప్పు నా రూంలో లెటర్ చదివానని చెప్పావే అది అబద్ధం కదూ"

రాజారావు తలూపాడు - "మరి ఈ ఉత్తరం రాసింది నువ్వేనా"

రాజారావు అడ్డంగా తలూపాడు.

"అయితే ఈ ఉత్తరంలో విషయం నీకెలా తెలిసింది" గోపాలం కంఠంలో మళ్ళీ కోపం ధ్వనించింది.

"అబద్ధమెందుకులే గానీ నాకు బ్రహ్మం చెప్పాడు"

"ఏమిటీ బ్రహ్మం చెప్పాడా? మరిందాకా ఇందుకు చెప్పలేదు?"

"సస్పెన్సు కోసం"

"అన్నయ్యా అమ్మ భోజనానికి పిలుస్తోంది" చెల్లెలు పిలిచింది. గోపాలంలో ఉన్న అనుమానాలన్నీ తమ్ముడి జవాబుతో క్షాళనమన్నాయి. సినిమా విషయం నిజమే. అబద్ధమేమీ కాదు. మాటాడకుండా భోజనానికి నడిచాడు.

గోపాలం భోంచేసి వచ్చేసరికి శంకర్రావొచ్చి రూంలో ఎదురుచూస్తున్నాడు. "విశ్వనాథం దొడ్లో రిహార్సల్స్ వేసుకుందాం రమ్మన్నాడ్రా"

"సరే పద" చెప్పులు తొడుక్కుని శంకర్రావుననుసరించాడు గోపాలం.

✦ ✦ ✦

క్యాలెండర్లో ఏడు కాగితాలు చిరిగిపోయాయి. ఎక్కడో దూరాన వినిపిస్తున్న మురళీనాదం నేపథ్యంగా విన్పిస్తుండగా ఒకటో తేదీ నాడు సూర్యుడుదయించాడు సూర్యుడికంటే ముందుగానే గోపాలం మిత్రబృందమంతా లేచారు.

ఎనిమిదయ్యేసరికి మిత్రబృందమంతా కాలవగట్టుమీద సమావేశమయ్యారు "11.30కు బ్రహ్మం వస్తాడు" అన్నాడు ప్రకాశం.

"వాడు రాసిన ఉత్తరంలోని నిజానిజాలు ముఖాముఖీ తేల్చేసుకోవచ్చు" అన్నాడు శంకర్రావు.

"ఇంకా నిజానిజాలు విషయం ఆలోచిస్తున్నావా? మా తమ్ముడితో కూడా చెప్పాట్టగా. అంతకుముందు నేనూ అనుమానించాను గానీ" అన్నాడు గోపాలం.

"ఏదేమైనప్పటికీ ఇంక వాదనలనవసరం. వాడు మనమీద నమ్మకముంచి సినిమా తీయదల్చుకున్నాడు. కాబట్టి చిత్రం మనవల్ల ఫెయిల్ కాకుండా ఉండాలి. ఇప్పుడు మనం మన టాలెంట్స్‌తో వాణ్ణి సంతృప్తి పర్చాలి" అన్నాడు ప్రకాశం.

"ఐనా ఈ వారం రోజుల్లోనూ మన్లో చాలా ఇంప్రూవ్‌మెంట్ వచ్చిందని నా దృఢ విశ్వాసం" అన్నాడు విశ్వనాథం.

తరువాత వాదన లేం జరగలేదు. అంతా ఇళ్ళకుపోయి భోజనాల్చేసి వచ్చి కలసి స్టేషన్‌కెళ్ళాలని నిర్ణయించుకున్నారు. అంతటితో అంతా విడిపోయారు.

మిత్రులంతా భోజనాల్చేసి పావు తక్కువ పదకొండింటికి స్టేషన్‌కి బయల్దేరారు. అంతా డ్రస్సుల విషయంలో చాలా శ్రద్ధ తీసుకున్నారు. విశ్వనాథం తెల్లప్యాంటు మీద తెల్లషర్టు టక్ చేశాడు. నున్నగా షేవ్ చేసుకున్నాడు. తుమ్మెద రెక్కల మీసం ఉంచాడు. చేతికి వాచీ. నల్లద్దాల కళ్ళజోడు. కాళ్ళకి ఎంబాసిడర్ బూట్లు. డ్రస్‌లోనూ నడకలోనూ మహీపాల్‌ని అనుకరించాడు. విశ్వనాథం కేవలం రాజనాలలా తయారయ్యాడు.

గోపాలం పంచెకట్టి లాల్చీవేశాడు. కాన్పూర్ ఆకు చెప్పుల జోడు వేసుకున్నాడు. ప్రకాశం లాల్చీ, పైజమా వేసుకున్నాడు.

సుందరం ఫ్యాంటూ – బుష్ షర్టూ వేశాడు. నడకలో రేలంగిని ఇమిటేట్ చేస్తూ వెకిలిగా నవ్వుతూ బయల్దేరాడు.

ఇలా బయల్దేరిన మిత్ర పంచకం స్టేషన్‌కెళ్ళేసరికి పదకొండైంది. రైలుస్టేషన్ వీళ్ళకంటే చాలా హడావుడిగా ఉంది. అప్పుడే ఏదో బండి వచ్చి ఆగింది. పోర్టర్ల పిలుపులు, అమ్ముకునేవాళ్ళ కేకలూ, ఇంజన్ చప్పుడు, ట్రాలీ బళ్ళ చప్పుళ్ళూ, గుసగుసల రొదలూ.....

"అబ్బ మన కాఫీ హోటలే రైటురా ఈ స్టేషన్‌కంటే" అన్నాడు సుందరం. అది విట్టనిగ్రహించక ఎవరూ నవ్వలేదు. అంచేత సుందరం అది విట్టుకాదులే అన్నట్టు గంభీరంగా ఫోజుపెట్టాడు.

"టిప్ టాప్‌గా వచ్చాను గదా. ఈ అరగంటలోగా కాస్త ఈ బండ్లో అమ్మాయి లెవరేనా ఉంటే చూసి వచ్చేయాల"నుకున్నాడు విశ్వనాథం. విశ్వనాథంలో ఆలోచన తట్టడంతోనే ఎక్కణ్ణించో కిలకిల నవ్వులు వినిపించాయి. దాంతో ఒక్క విశ్వనాథమే కాదు. అందరి దృష్టీ అటుకేసే తిరిగింది.

అది లేడీస్ కంపార్ట్‌మెంట్. సుమారు డజనుమంది అమ్మాయిలున్నారు. ఏమేమిటో కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. "రెండుకొప్పులు కలిస్తే చాలన్నారు. అలాంటిది డజనుమంది – స్టేషన్ మార్మోగుతోంది" సుందరం మొదటిసారిగా డైలాగులుచ్చరించాడు.

మిత్రబృందమంతా గట్టిగా నవ్వారు. ఆ అమ్మాయిలకంటె గట్టిగా! వీళ్ళ నవ్వుకు కంగారుపడిందో యేమో ట్రైన్ కూడా బయల్దేరింది. విశ్వనాథం లేడీస్ కంపార్టుమెంటుకు

టాటా చెప్పాడు. ట్రైన్ వెళ్ళిపోయింది.

"బ్రహ్మంగాడి బండి కరెక్టు టైమేన్రోయ్" శంకర్రావు ఆనందంగా చెప్పాడు. "రైల్వేవాళ్ళ దృష్టిలో పావుగంట లేటైనా కరెక్టు కిందే లెఖ్ఖ. ప్రకాశం కామెంట్ చేశాడు. శంకర్రావు చప్పబడిపోయాడు. బండి ఐదు నిముషాలు లేటుగా వచ్చింది.

ఫస్టు క్లాసు కంపార్టుమెంట్లోంచి బ్రహ్మం గుమ్మం దగ్గర నిల్చుని సుందరానికి కనిపించాడు. "అడుగో బ్రహ్మం" అన్నాడు సుందరం. మిత్రబృందం అటు పరుగెత్తింది. "గుడ్ మార్నింగ్ బ్రహ్మం!" ఐదు కంఠాలొక్కసారిగా మార్మోగాయి.

బ్రహ్మం ఆశ్చర్యంగా అందరివంకా చూశాడు. "అరే! నా ప్లానంతా తలక్రిందులైపోయిందే. మీ అందరికీ నేవస్తున్నట్లెలా తెలుసు" మిత్రులంతా ఒకరిముఖాలు ఒకరు చూసుకున్నారు. ఎయిర్‌బేగ్ తీసుకుని బ్రహ్మం కంపార్ట్‌మెంట్ దిగాడు.

"నువ్వే కదురా ఈ వేళే బయల్దేరి వస్తున్నానని లెటర్ రాశావ్!" అన్నాడు గోపాలం. "నేను లెటర్ రాశానా! మిమ్మల్నందర్నీ హఠాత్తుగా వచ్చి ఆశ్చర్యపర్చాలని ప్లానేసుకుంటే లెటర్ రాశానంటావేమిట్రా!"

"అయితే" శంకర్రావేదో అడగబోయాడు. అవమానమో ఏదో ఆవహించి అతను మిగతా మాటలు మాట్లాడలేకపోయాడు.

"అయితే నువ్వు సినిమా తీయడం అబద్ధమన్న మాట!" అన్నాడు విశ్వనాథం "ఏమిటీ!" బ్రహ్మం గుడ్లెళ్ళబెట్టాడు.

"నీకు లాటరీలో రెండు లక్షలు రావడం కూడా అబద్ధమేనా" గోపాలం రెట్టించాడు. బ్రహ్మం నిశ్చేష్టుడై అలా నుంచుండిపోయాడు. "అదేమిట్రా అలా కొయ్యబారిపోయావ్" భుజం మీద గట్టిగా తట్టాడు ప్రకాశం.

"ఏమిట్రా - మీరనేవన్నీ నాకేం అర్థం కావడం లేదు" బ్రహ్మం భూలోకంలోకి వచ్చాడు. సుందరం ప్యాంటు జేబులోకి చెయ్యి పోనిచ్చి ఓ ఉత్తరం తీసి బ్రహ్మం చేతికి చ్చాడు. నీలిరంగు కాగితం... ఎర్రసిరా అక్షరాలు. బ్రహ్మం ఉత్తరాన్నంతా కూలంకషంగా చదివి "ఏమిటీ నేసినిమా తీస్తున్నానా! అందులో నువ్వు కమేడియన్‌వా?" అన్నాడు.

"అంతేకాదు గోపాలం మ్యూజిక్ డైరెక్టర్. ప్రకాశం మాటలూ, పాటలు, శంకర్రావు విలనూ, విశ్వనాథమేమో హీరో ! మాకు మొత్తం ఐదుత్తరాలొచ్చాయి."

"ఎవరో మనల్ని ఫూల్సుని చేశారు" అన్నాడు బ్రహ్మం.

సుందరానికేదో జ్ఞప్తికొచ్చింది. "ఈ వేళ ఏప్రిల్ ఫస్టు" అన్నాడు నసుగుతూ. అది మాట కాదు, పిడుగు. అంతా నిశ్శబ్దంగా స్టేషన్లోంచి బైటకొచ్చారు. మౌనంగా నడుస్తున్నారు మిత్రులంతా. అందరి ముఖాలు మాడిపోయాయి.

"ఏప్రిల్ ఫూల్ గోటూ స్కూల్" అంటూ సిరాబుడ్డి పట్టుకుని స్కూలు పిల్లలు తిరుగుతున్నారు. "ఇంతకీ మనల్ని ఫూల్ చేసినవాడికి రెండు విషయాలు తెలుసు. నాకు అస్తి కలిసిందనీ నేనీ ఊరొకటోతేదీన వస్తున్నాననీ"

"ఆ రెండూ తెలిసినవాడెవరై ఉంటారు....?"

"ఇంకెవరు?" ప్రకాశం గర్జించాడు.... వాడే...... వాడు.....

✦ ✦ ✦

రాజారావు ఇంటి దగ్గర చాలా కులాసాగా ఉన్నాడు. గోపాలం రమ్మన్నప్పటికీ స్టేషన్‌కి రాలేదు. అన్నయ్య ఇంటికి రాగానే ఎలా ఉంటాడో? అని ఆలోచిస్తున్నాడు. ఒకవేళ కోప్పడలేదేమో? ఐనా తనేవాళ్ళని.... ఎందుకైనా మంచిది. అన్నయ్యొచ్చేసరికి ఇంటిదగ్గరుండకూడదు. కాగితం కలం తీసుకున్నాడు.

"అన్నయ్యకి - అన్నయ్యా! నిన్ను ఫూల్‌ని చేద్దామని ఆ లెటర్ రాయలేదు. ఏప్రిల్ ఫూల్ చేయడం ఓ సరదాగదా! మన మిత్రులందర్నీ ఓసారి ఆడించాలని అందరికీ ఆ ఉత్తరాలు బ్రహ్మం పేరుతో నేనే రాశాను. నువ్వా విషయం యీపాటికి గ్రహించే ఉంటావు. అయితే మరో సంగతి. అందరితోపాటూ నీకు ఉత్తరం రాస్తే గానీ వాళ్ళు నమ్మరని అలా రాశాను. అంతకు మించి మరేమీ కాదు. ముఖ్యంగా బ్రహ్మంని ఫూల్ చేయడమే నా ఉద్దేశ్యం. స్పోర్టివ్‌గా తీసుకుంటావని భావిస్తున్నాను.... - రాజారావు".

కాగితం మడిచి చెల్లెల్ని పిలిచి "చెల్లాయ్! ఎవరికీ చూపించకుండా అన్నయ్య రాగానే ఈ ఉత్తరం ఇయ్యేం" అన్నాడు పావలా కాసు తీసి. చెల్లాయి ముందు పావలా కాసూ తరువాత కాగితమూ తీసుకుని "అలాగేలే!" అని బఠానీలకి పరుగెత్తింది. రాజారావు తృప్తిగా నవ్వుకుని వీధిలోకెళ్ళిపోయాడు.

రాజారావు వెళ్ళిన అయిదు నిముషాలకి గోపాలం మిత్రబృందంతో సహా ఇంట్లో ప్రవేశించాడు. వెళ్ళి రూం తలుపులు వేసి అంతా చాప మీద కూర్చున్నారు.

"పాపం చివరిదాకా ఏం తెలీదు గదా! ఏవరేమయ్యేదీ అన్నాడు ప్రకాశం. "అన్నయ్యా చిన్నన్నయ్య నీకీ కాగితం ఇమ్మన్నాడు అంటూ చెల్లాయో ఉత్తరం పట్టుకొచ్చి గోపాలానికిచ్చింది. గోపాలం త్వరగా అందుకుని చదివాడు. తరువాత మిత్రులంతా కూడా చదివారు. బ్రహ్మం పకపకా నవ్వాడు.

"సరేలే .... ఎవరు ఫూలయిందీ వాడికే తెలుస్తుంది" అంటూ జేబులోంచీ పెన్ తీశాడు. "ఒరేయ్ నీ దగ్గర నీలం పేపర్సేమైనా ఉన్నాయిరా!"

"లేకేం - కావలసినన్ని. అవెందుకు?" అన్నాడు గోపాలం. "ఓ పావుటావు కాగితం ఇలా యియ్యి చెబుతా"నన్నాడు బ్రహ్మం. గోపాలం డ్రాయరు తీసి ఓ టావు కాగితాన్ని తీసి మధ్యకు అరటావుకి చింపి మళ్ళీ మడిచి పావుటావుకి చింపి బ్రహ్మానికిచ్చాడు.

టేబుల్‌మీద కాగితాన్ని పెట్టి బ్రహ్మం ఇంక్ విదిపాడు. సిరా ఎర్రగా పడింది. "నీలికాగితం... ఎర్రసిరా!" శంకర్రావు గొణిగాడు.

"అదే.....అదే!" బ్రహ్మం రాయడం మొదలుపెట్టాడు.

"ప్రియమిత్రుడు రాజారావుకి బ్రహ్మం వ్రాయునది. నాకు ఈ మధ్య వారసత్వపుటాస్తి నాలుగు లక్షలు కలిసింది. ఈ డబ్బు నేనేం చేయాలా అని ఆలోచించగా సినిమా తీయాలని తోచింది.

మనమంతా చిన్నప్పట్నించీ స్నేహితులం. కళాకారులం. కానీ మనలోని కళ అభివృద్ధి చెందేదెలా? లోకానికి తెలిసేదెలా? అందుకే మన ఊరివాళ్ళతో ఓ సినిమా తీయాలని నిశ్చయించుకున్నాను.

నీకు చిన్నప్పట్నుంచీ పెద్ద పెద్ద ఆదర్శాలున్నాయి. నీలో వృద్ధిలోకి రావలసిన దర్శకుడి లక్షణాలు చాలా ఉన్నాయి. హైస్కూల్లో కూడా నాటకాలను నువ్వే డైరెక్టు చేసేవాడివి. నిన్ను డైరెక్టర్‌గా బుక్ చేస్తున్నాను. కాదనవనే నమ్మకం నాకుంది. సోమవారం 1వ తేదీన నేను మీ ఊరు వస్తాను. ఈ విషయం పెద్దలెవ్వరికీ తెలియనీకు. మన మిత్రుల్లోనే రహస్యంగా ఉంచేయ్.

ఒకటి మాత్రం గుర్తుంచుకో. నేను తీయబోయేది స్టంటు చిత్రం. దానికాట్టే దర్శక ప్రతిభ అవసరం లేదు. ప్రథమంలో నువ్వంతకు మించి డైరెక్టు చేయలేవనవే అనుమానంతో స్టంటు చిత్రం నిర్మాణానికి పూనుకున్నాను. నేవచ్చేలోగా నీ టాలెంట్‌కు మెరుగు పెట్టు.

నీ ప్రియమిత్రుడు

బ్రహ్మం"

ఉత్తరం విని అంతా నవ్వారు. "ఇది ఎలాగో అలా పోస్టులో వచ్చిందని రాజారావు కందజేయాల్రా" అన్నాడు బ్రహ్మం. గోపాలం గట్టిగా "చంద్రయ్యా" అని పిలిచాడు. పాలేరు చంద్రయ్య పరుగెట్టుకుంటూ వచ్చాడు. గోపాలం డ్రాయరు తీశాడు. ఇది వరకు బ్రహ్మం రాసినట్లు తమ్ముడురాసిన ఉత్తరం తాలూకు కవరందులో ఉంది. అది తానిదివరకు జాగ్రత్తగానే చించాడు. అందులో బ్రహ్మం రాసిన ఉత్తరం పెట్టాడు. జిగురుతో అంటించి వెనకాల అడ్రస్ మీద తన పేరు ముందు కేరాఫ్ అని రాసి పైన తమ్ముడి పేరు రాశాడు.

బ్రహ్మం "అద్భుతం రా నీ బుర్ర" అంటూ భుజం తట్టాడు.

"చంద్రయ్యా! తమ్ముడు తోటలో ఉంటాడు బహుశా. నువ్వీ ఉత్తరం పట్టుకెళ్ళి ఈ ఉత్తరం వచ్చి చాలా రోజులయిందనీ అప్పటికింకా తను రాలేదనీ నాన్న గారు పెట్లో పెట్టి దాచారనీ చెప్పి - అయ్యగారికిప్పుడు గుర్తుకొచ్చింది. అర్జంటుత్తరమేమోనని పంపించారని చెప్పు - అర్థమైందా!"

"అర్థమైంది బాబూ!" చంద్రయ్య ఆ లెటర్ తీసుకునివెళ్ళిపోయాడు. "ఒక ముఖ్య విషయం చెప్పకుండా దాచినందుకు నన్ను క్షమించండిరా!" అన్నాడు బ్రహ్మం.

మిత్రులంతా ఆశ్చర్యంగా బ్రహ్మం వంక చూశారు.

"నేను సినిమా తీయదల్చుకున్నమాట నిజమే. అయితే స్టంటు సినిమా తీయాలనే ఉద్దేశం మాత్రం కాదు. ఎవరో ముసిలిది పోయింది. ఆవిడకి నేను తప్ప వారసులెవరూ లేరట. అదృష్టవశాత్తు అనుకోకుండా ఆస్తి కలిసింది. చిన్నప్పుడుఅనేవాణ్ణిగా. నా దగ్గరే గనక డబ్బుంటే మిమ్మల్నందర్నీ పెట్టుకుని సినిమా తీస్తానని. ఆ అయిడియా తట్టే సినిమా తీద్దామనుకున్నాను. ఈ విషయమే మీ అందరికీ చెప్పి మిమ్మల్ని ఆశ్చర్య

సాగరంలో ముంచాలని వచ్చేను. వచ్చేసరికి ముందే తెలిసినవాళ్ళలా మీరు సినిమా తీయడం సంగతెత్తారు. అందుకే స్టన్నయ్యాను"

శంకర్రావు నవ్వి – "అయితే నిజంగానే సినిమా తీస్తున్నావన్నమాట" అన్నాడు. "ఆఁ ! మిమ్మల్నేదో సర్‌ప్రైజ్ చేయాలని ఈ ఏప్రిల్ ఫస్టును పెట్టుకున్నాను. పొరబాటున ఈ వేళ వస్తున్నట్లు రాజారావుకి చెప్పడంతో నా ప్లాన్ తలకిందులై మీరే ఏప్రిల్ ఫూల్స్ కావలసి వచ్చింది"

"అదెల్లాగ? ఏప్రిల్‌ఫూల్ రాజారావే ఔతాడు?" అన్నాడు సుందరం. "ఔను మన్ని ఏప్రిల్ ఫూల్ చేయబోయి తనే ఫూలయ్యాడు అన్నాడు గోపాలం తమ్ముడి మీద జాలిపడుతూ.

"ఇంకాస్సేపట్లో వాడొస్తాడు. తలుపులేయండి చెప్తాను" అన్నాడు బ్రహ్మం.

ఓ అరగంట అనంతరం రాజారావు నీరసంగా వచ్చి అన్నయ్య రూం దగ్గరికి వచ్చి తలుపు తట్టాడు. తలుపు తీసిన ఇద్దరూ తలుపు పక్కకి తప్పుకున్నారు. రాజారావు కెదురుగా బోర్డు కనిపించింది.

"ఏప్రిల్ ఫూల్‌కు స్వాగతమ్"

✦ ✦ ✦